İçimde Bir Yusuf Özlemi

— *redfer* · 07 Aralık 2019

hey sokağın ucundaki kırık camlı evler
hey evleri kuşatan yoksulluk
hey gecenin içinden kayıp savrulan sessizlik
hey kutlu yalnızlıklar
göklerde ayaza kesen karanlıklar
elbet bir çift ölüm de sizin için
sanki yasaklanmış meyveye bir an dokunmuş
küçük bir adem gibi

*

her akşamüstü düşleri süsleyen ay ışığı altında
yalnızlığımla akıp giderim koca bir mazinin sahiline
kaybolurum akşamın arka sokaklarında
sonrası hamlıktan yanmaya uzanan
üstelik ah etmekte yok
renkli misketlerle nişan aldığım göklerin
kızıllığına dokunmadan

*

göğsümde başkaları için çırpınan bir kalp
kesik nefesler içe doğru
yüreğimin sancısı yalnızlığa düşüyor bir başına
serin bir yağmur çisesi gibi
vatan belledikleri yöreye
eski bir hicret ülkesine

*

yenileniyor zaman yenileniyorum
zaman mühürleniyor yörüngesine ,
çekim alanına girerek
coşkun ışık nehriyle aydınlanıyor yüzüm
gönlüm aydınlanıyor

sırlanan aynasına yansıyor nurlu zamanlar

*

hey ruhuna üfleye üfleye dilimlere ayrılan zaman
hey toprağa düşmeden yağmalanan yağmur
hey ışık alacası son karanlık
yerler çiçek gökler yıldız zihinler düş
hey sabah yelinin beyazıyla coğrafyalara ekilen
geceden kalan avare uykusuzluklar
yad ellere akan bulutlar güneş desenli artık
şafak yıldızlarım sönüyor tek tek

*

defalarca yeni bir idrak eşiğinde
kaç tane sevaba denk gelir diye merakla
yenileniyor, yeniden her kelime her isim
her unvan her söz
için için ağlayan
için için parlayan her damla her yağmur
pencerelerde kuytu köşelerde
defalarca

*

bir söğüt ağacına bağlanmış salınıp duruyor hep
ürpertilerin en şiddetlisi
alacakaranlığa benzer bir ağırlıkla
usulca iniyorum karanlık merdivenlerden
kaç kattan kaç basamağından

*

içimde bir yusuf özlemi
bir tını söylüyorum
bir sonbahar günü çocuklar uyurken
kırlar düşüyor şakaklarıma
sokaklarıma...

*

redfer